

2012
ODENSE
BLOMSTERFESTIVAL

PRODUKTION

Grafisk design og layout

Emine Cakir, mediegrafikerelev

Jonas Bjørn Andersen, mediegrafikerelev

Julie Sonne, mediegrafikerelev

Susanne Roost, mediegrafikerelev

Louise Nissen Vilshardt, mediegrafikerelev

Tekst

Morten Leon Hansen, mediegrafikerelev

Mads Hansen, mediegrafikerelev

Billedredigering

Mads Brændegaard Hansen, mediegrafikerelev

Emine Cakir, mediegrafikerelev

Lenette Høegh Kock, mediegrafikerelev

Anne Kathrine Christensen, mediegrafikerelev

Foto

Fotograf, Mette Krull

Morten Leon Hansen, mediegrafikerelev

Mads Brændegaard Hansen, mediegrafikerelev

Jonas Bjørn Andersen, mediegrafikerelev

Kim Seir, SKP-instruktør

Johnny Pedersen, fagkoordinator

Helle Ann Lauvring, mediegrafikerfaglærer

Marianne Andersen, afdelingsleder

Bogen er udgivet af:

Syddansk Erhvervsskole Odense-Vejle i samarbejde med
Odense Blomsterfestival og Clausen Grafisk Odense.

Tryk: Clausen Grafisk Odense

Oplag: 500 stk.

Trykt på PlanoSpeed 140 gr.

INDHOLD

11	Forord				
12	Kronprinsesse Mary	20	Karius og Baktus	30	Emil fra Lønneberg
14	Tema	24	Konen med æggene	32	Tinsoldaten
16	Klods-Hans	26	Brødrene Løvehjerte	34	Folk og røvere i Kardemommeby
18	Pippi Langstrømpe	28	Dyrene fra Hakkebakkeskoven	36	Kejserens nye klæder

FORORD

Det blomstrende samarbejde

Bogen, du sidder med her, viser resultatet af et samarbejde mellem Odense Blomsterfestival og Center for Visuel Kommunikation på Syddansk Erhvervsskole. Den fortæller historien om et farverigt partnernetværk og er samtidig historien om, hvad der kan skabes, når private virksomheder og uddannelsesinstitutioner samarbejder om projekter.

Odense Blomsterfestival har eksisteret i mange år. I alle årene har Syddansk Erhvervsskole stillet elever og ekspertise fra forskellige fagområder til rådighed. Sammen med aktørerne fra private virksomheder og offentlige organisationer har de løst en række praktiske, kunstneriske og kommunikative opgaver. For eleverne er projekter som dette en unik mulighed for at danne netværk og bro til livet udenfor skolen. Som uddannelsesinstitution er målet nået, når vores elever synes, at projektet, som skolepraktikant Morten udtrykker det, ”har været virkelig spændende, lærerigt og socialt styrkende”. Bogen fortæller den gode historie

om, hvor frugtbart det kan være for eleverne, når virksomhederne stiller tid og know-how til rådighed, ligesom den viser, hvor lærerigt det kan være for virksomhederne at samarbejde med eleverne i periodeafgrænsede men samtidig også faggrænseoverskridende projekter. Som du kan se på de næste sider, er der gevinster for alle i den slags samarbejde.

I Danmark har vi en unik model, hvor elever på erhvervsskolerne veksler mellem skolebanken og arbejdslivet og dermed får trænet både hånden og ånden. Uanset om de bagefter skal ud at reparere biler eller, som det er tilfældet med denne bog, layoute tryksager. Danske faglærte er vant til at samarbejde med erhvervslivet – og vice versa. Denne bog må derfor gerne inspirere til flere kortvarige, uformelle, sjove, innovative projekter. Inspirere til at virksomheder, organisationer og uddannelsesinstitutioner tager fat i hinanden og siger: Skulle vi ikke skabe noget sammen til dét projekt eller til dén event? Både fordi det gavner fællesskabet og fordi det er godt for den enkelte

virksomhed, organisation, iværksætter og elev at udvide netværket og horisonten.

Med bogen her tilbyder Center for Visuel Kommunikation en innovativ ramme til inspiration. Håbet er, at der i fremtiden kommer flere af denne type bøger, der demonstrerer hvordan en skoles teoretiske viden og erhvervslivets praktiske kunnen befrugter hinanden. Hvor blomstrende, det kan blive, når det også er båret oppe af viljen og lysten til at gennemføre partnerskaber på tværs af mange forskellige brancher.

Du ønskes god læselyst.

De venligste hilsner

Marianne Andersen, Afdelingsleder

H.K.H. KRONPRINSESSE MARY

H.K.H. Kronprinsesse Mary åbnede dette års blomsterfestival, omgivet af blomster, som i hver deres udformning fortalte deres helt egen farverige historie.

Skovsøen med den smukke svane, der var forvandlet fra den grimme ælling, svømmede rundt i en sø kun delt af broen, hvorpå Brødrene Løvehjerte sad og snakkede om livet i Kirsebærdalen. I baggrunden sad Tommelise fredeligt på sin åkande og sejlede rundt.

Ved dette års blomsterfestival stod H.K.H. Kronprinsesse Mary, udover åbningen af Odenses 14. blomsterfestival, også for navngivningen af årets nye rose „Princess of Infinity“ en blomst udviklet i et større drivhus ved Faaborg.

H.K.H. Kronprinsesse Mary's store interesse for festivalens smukke, blomstrende udstillinger har betydet, at hun er blevet Protektor for Odense Blomsterfestival.

Årets tema:

NORDISKE BØRNEEVENTYR

Der var engang...

Kold College, Odense Cityforening, Odense Kommune og Dansk Gartneri's fynske Kreds arrangerer Odense Blomsterfestival. Et unikt samarbejde, der resulterer i en fantastisk og farverig event i byens centrum. Odense Blomsterfestival glæder og begejstrer det massive besøgstal som gæster Odense by.

Publikum bliver taget med på en rejse i blomsternes verden, hvor blomster kan ses og opleves i mange forskellige opsætninger. Sammen med foredrag og events, danner det en fantastisk ramme om hvordan man selv kan få planter til at indgå i eget hjem. Odense Blomsterfestival

indgår således i en lang række af begivenheder, der tilsammen tegner billedet af Odense som blomsterfestivalernes by.

H.C. Andersen, Astrid Lindgren og Thorbjørn Egner; hånd i hånd på Flakhaven. En skovsø hvori eller omkring eventyr, skrevet af disse tre forfattere, foregår.

Der er så mange forskellige eventyr med hver deres kreation og genfortalte fortællinger. Du kender garanteret alle eventyrerne der her er blevet genfortalt i en ny og anderledes version.

I søen svømmer den skønne svane forvandlet fra en grim ælling og minsandten om man ikke

også kan se Tommelise komme svømmende. Søen er delt af en bro hvorpå Brødrene Løvehjerte sidder og snakker om livet i Kirsebærdalen.

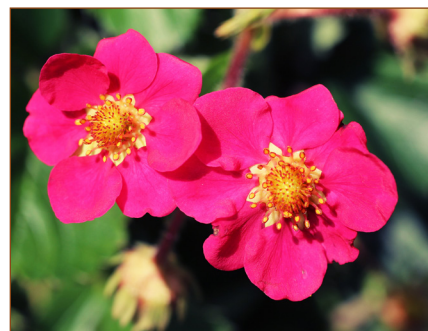
Gamle Tobias fra „Folk og røvere i Kardemommeby“ spejder efter det gode vejr. Mon ikke han finder det – eller måske han får en stor hund i sin kikkert!

Det er en fornøjelse at opleve alle de engagerede og glade deltagere ved dette års blomsterfestival – børn såvel som barnlige sjæle.

*„Leve er ikke nok! sagde sommerfuglen,
solskin, frihed og en lille blomst må man have!“*

H. C. Andersen

H.C. Andersen
KLODS-HANS

Må jeg ingen hest få, sagde Klods-Hans, så
ta'r jeg gedebukken, den er min egen, og
den kan godt bære mig. Og så satte han
sig skrævs over gedebukken, stak sine hæle i siden
på den og fór af sted hen ad landevejen.

Hui! hvor det gik. Her kommer jeg! sagde
Klods-Hans, og så sang han, så det skingrede efter.

Hun var så gruelig stærk, at der i hele verden ikke var én politibetjent, der var så stærk som hun. Hun kunne løfte en hel hest, hvis hun ville. Og det ville hun. Hun havde selv en hest, som hun havde købt for en af sine mange guldmønter samme dag, som hun kom til Villa Villekulla.

Hun havde altid længtes efter en at få en hest. Og nu boede den på verandaen. Men når Pippi ville drikke sin eftermiddagskaffe der, bar hun den uden videre ned i haven.

Astrid Lindgren

PIPPI LANGSTRØMPE

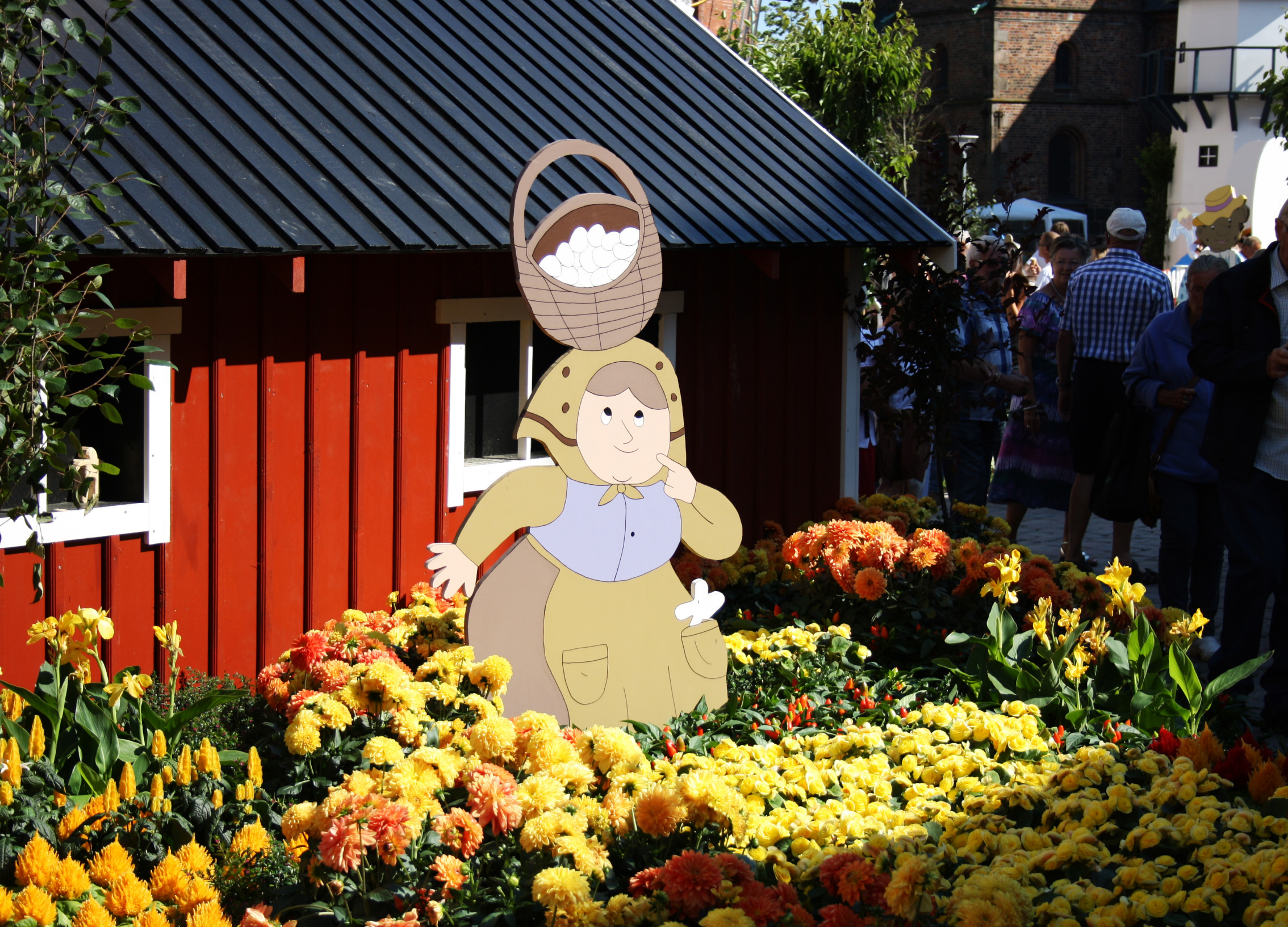
Thorbjørn Egner
KARIUS OG BAKTUS

Du Karius“ sagde Baktus. „ja hvad er der nu?“
spurgte Karius. „jeg tænker på – kunne
vi ikke bygge os et hus til højt oppe i
hjørnetanden der. Jeg kunne tænke mig, at der var
meget rarere end nede i det skumle hul her.“
„Du skulle hellere bruge forstanden lidt, lillebror.
Du kan da nok forstå, at vi bor meget hyggeligere
og fredeligere hernede. Tænk bare hvis den væm-
melige tandbørste skulle komme“ sagde Karius.
Men Baktus lo bare: „Ha ha ha – skidt da med
tandbørsten! Jens børster jo aldrig tænder.“

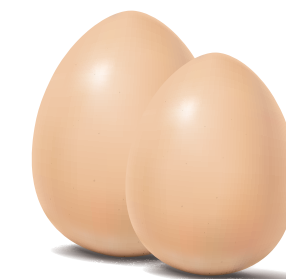

H.C. Andersen

KONEN MED ÆGGENE

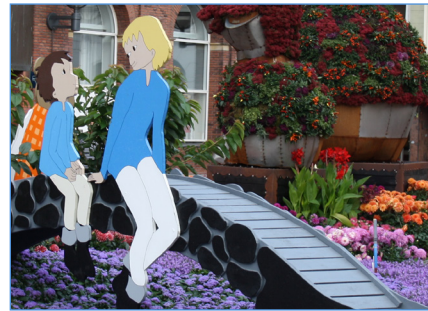
Der var en kone på landet,
hun havde en høne blandt andet.
Nu, lægge æg er hønens fag,
og denne gav et hver evige dag;
det var et par snese, da de blev talt,
se, det fandt konen ikke så galt!
Hun dem forsigtig i kurven fik,
tog den på hovedet og gik.
Til staden styrede hun sin gang;
men hun var ene og vejen var lang,
skønt hun gik til af alle kræfter.
Nu tænkte hun over og regned' efter,
hvor godt hun fik sine æg betalt,
og det var jo heller ikke så galt:
„Ja vist!“ Således hun går og taler:
„For disse får jeg en hel rigsdaler.
For den vil jeg købe to høns, lad se!
Med den der hjemme har jeg da tre;
hver lægger æg, og om ikke længe
kan jeg handle igen og komme til penge;
jeg køber tre høns, til de tre jeg har;
se det bliver seks. Deres æg jeg ta'r;
jeg sælger de halve, den anden rest skal ruges
til kyllinger, det er bedst!

Jeg får da en hønsegård; tænk dig bare!
Og den tager til. Det er holdende vare!
En del lægger æg, en del ruger ud –
hvor jeg bliver rig, du søde Gud!
Jeg køber to gæs og et lille får,
og bedre og bedre handelen går
med æg og med høns og med fjer og med uld.
Til sidst får jeg pengeposen fuld!
Jeg køber en gris, jeg køber en ko,
hvo ved, måske kan jeg købe to?
Se det giver af sig! Og efter et år
har jeg hus og folk og køer og får.
Så kommer en frier ind i min stue,
han kysser min hånd, og jeg bliver frue!
For han har en gård, der er større end min!
Jeg bliver så fornem, så stolt og så fin,
jeg tåler ikke den mindste snakken,
jo, jeg skal vide at knejse med nakken!“
– Og ret som hun sagde det, gjorde hun så.
Klask! Æggene der på jorden lå!
Med dem den hele lyksalighed faldt –
og det var i grunden ikke så galt!

Astrid Lindgren

BRØDRENE LØVEHJERTE

Hvad hjalp det, om jeg kom til at opleve en masse eventyr, hvis Jonatan ikke var med. Jeg vil bare blive bange og ikke vide, hvad jeg skulle gøre.

„Jeg vil ikke derhen,“ sagde jeg og græd.

„Jeg vil være der, hvor du er Jonatan!“

„Ja, men jeg kommer jo også til Nangijala, kan du nok forstå,“ sagde Jonatan.

„Senere.“

„Senere, ja,“ sagde jeg, „men du lever måske, til du bliver halvfems, og i al den tid skal jeg være der alene.“

Så sagde Jonatan, at i Nangijala fandtes der ikke tid på samme måde som her på Jorden. Selvom han levede, til han var halvfems, vil jeg ikke syntes, at det varede mere end sådan cirka to dage, før han kom. For sådan er det, når der ikke findes nogen rigtigt tid.

F
 samme øjeblik som bager Harepus tog pladen med peberkagerne ud af ovnen, kom bagerdrengen til at kigge ud af vinduet. Og hvem fik han øje på lige ude i skoven? Selveste Mikkel Ræv.

Åh nej, hvad er dog det! Ak, vi arme stakler. Mester! Mester! råbte han.

Og Harepus kom straks farende. Hvad er der galt, dreng? spurgte han.

Jeg så ræven ude i skoven! Jeg tror, at han er på vej her hen! Uha-uha! sagde Harepus. Han så ikke særlig venlig ud, sagde drengen. Nej, det har han nu aldrig gjort. Han æder nok hele molevitten. Hvad skal vi dog gøre?

Mester, sagde bagerdrengen, jeg tror, jeg har en plan!

Thorbjørn Egner

DYRENE FRA HAKKEBAKKESKOVEN

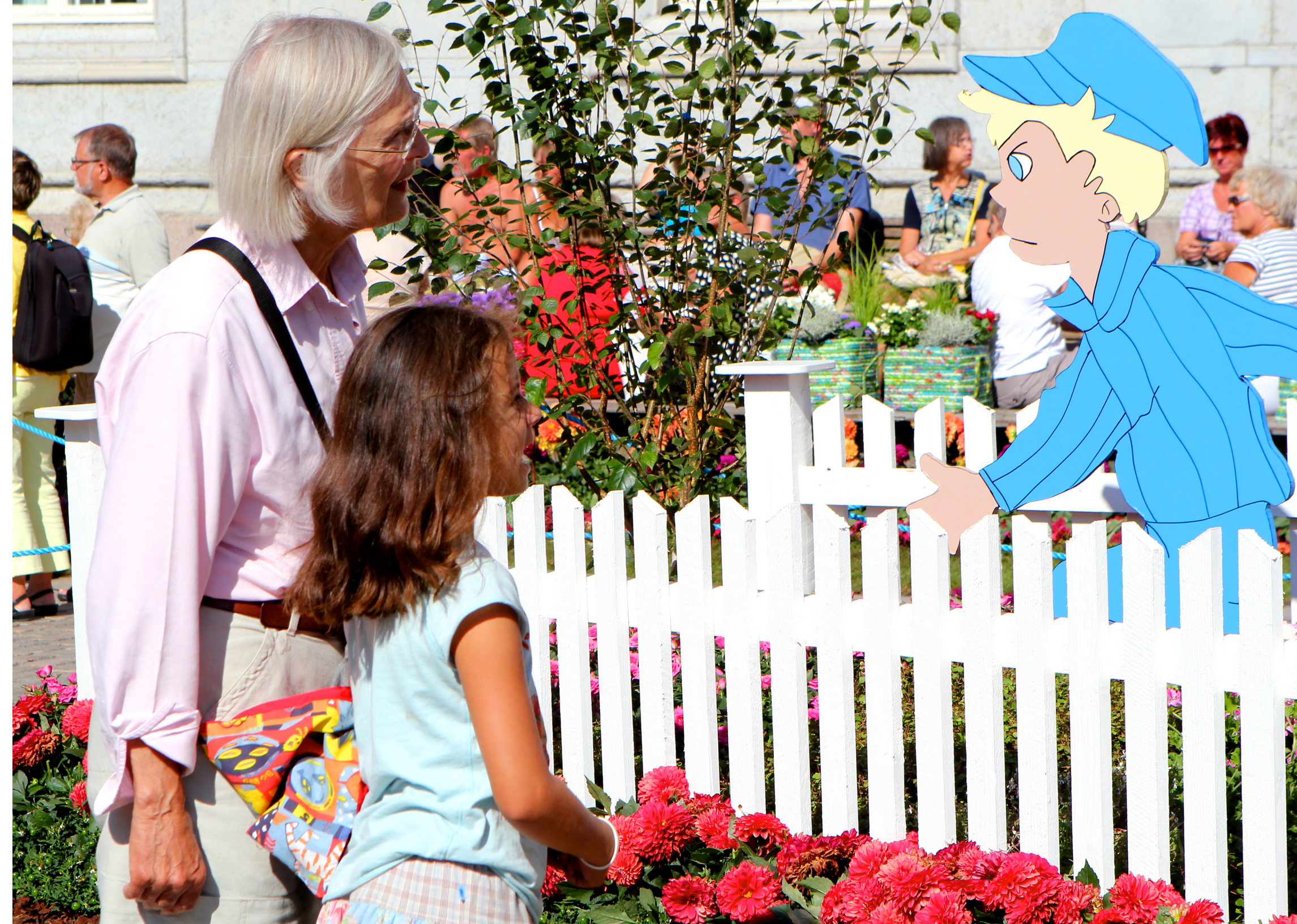
Astrid Lindgren

EMIL FRA LØNNEBERG

Han var en lille vild og stædig krabat, ikke sød og artig sådan som du er. Med sød så han ud, det gjorde han skam, når han ikke skreg. Han havde runde blå øjne og et rundt, rødkindet ansigt og lyst, uldet hår.

Det så sådan så sødt ud alt sammen, så man kunne tro, at Emil var en rigtig lille engel. Men det skulle man bare ikke bilde sig ind.

Båden fór ud, den stakkels tinsoldat holdt sig så stiv han kunne, ingen skulle sige ham på, at han blinkede med øjnene.

Båden snurrede tre fire gange rundt, og var fyldt med vand lige til randen, den måtte synke; tinsoldaten stod i vand til halsen og dybere og dybere sank båden, mere og mere løste papiret sig op; nu gik vandet over soldatens hoved, da tænkte han på den lille nydelige danserinde, som han aldrig mere skulle få at se; og det klang for tinsoldatens øre:
„Fare, fare, krigsmand! Døden skal du lide!“

H.C. Andersen
TINSOLDATEN

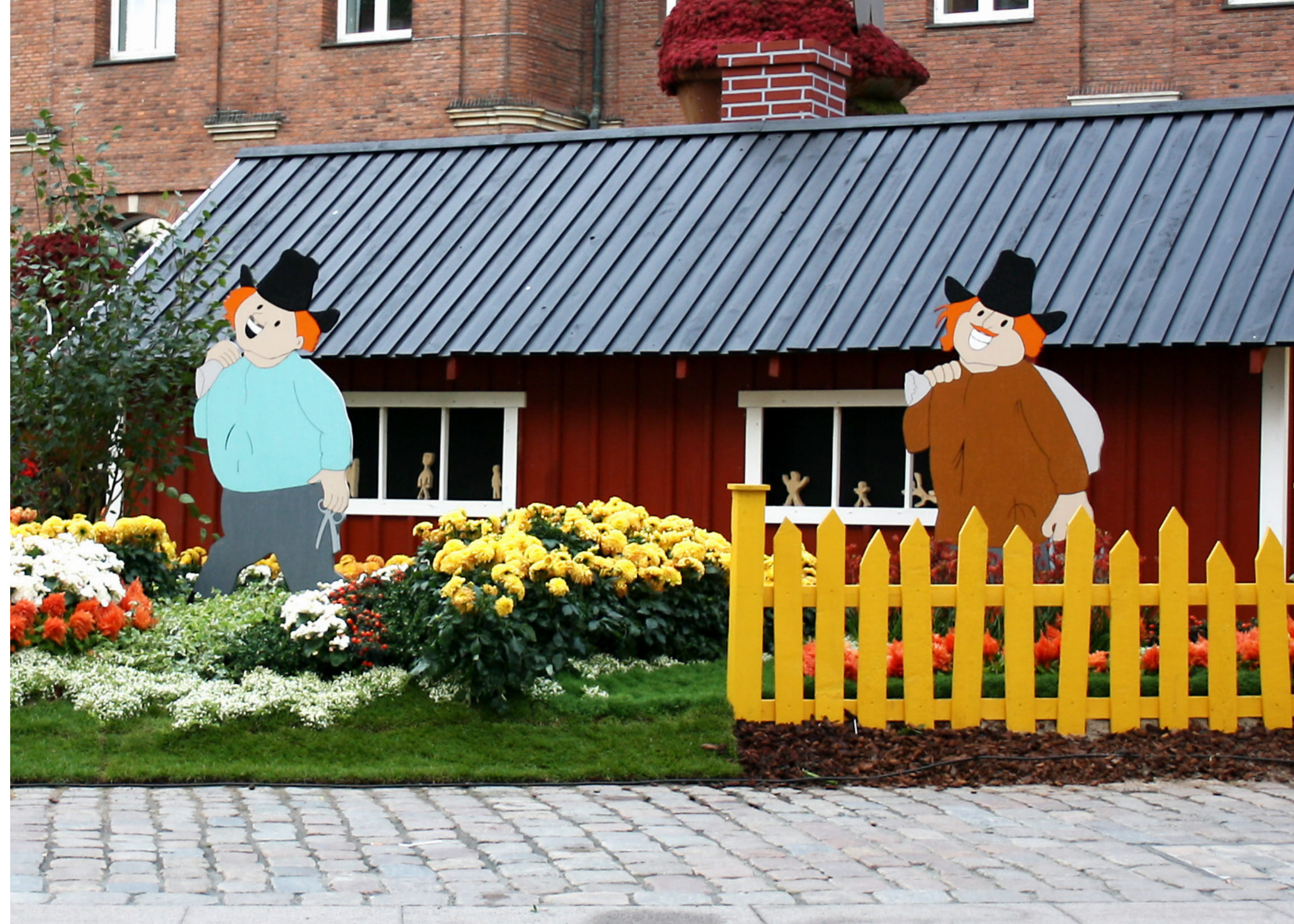

Thorbjørn Egner

FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY

Vi lister os afsted på tå,
når vi går ud og røve.
Vi røver bare det vi må,
og det vi nu behøver.
Nu ligger mørket over land,
I byen sover alle mand.
Vi drager af gårde med sæk og med spand
både Kasper og Jesper og Jonatan.

Men han har jo ikke noget på," sagde et lille Barn.
„Herre Gud, hør den Uskyldiges Røst," sagde Faderen; og den Ene hvidskede til den Anden, hvad Barnet sagde.

„Men han har jo ikke noget på," råbte tilsidst hele Folket. Det krøb i Kejseren, thi han syntes, de havde Ret, men han tænkte som så: „nu må jeg holde processionen ud." Og holdt han sig endnu stoltere, og Kammerherreerne gik og bar på Slæbet, som der slet ikke var.

H.C. Andersen

KEJSERENS NYE KLÆDER

